

Sygn. akt VIII K 46/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Sylwia Mulewska

przy udziale Prokuratora Ewy Grykowskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2016 roku sprawy:

R. M. s. M. i B. z domu K.

urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

W dniu 7 stycznia 2016 r. o godz. 23:35 na drodze krajowej k-19 w rejonie miejscowości L., gmina S. prowadził samochód osobowy marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,94 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art.178a § 1 kk

I. Oskarżonego R. M. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 20 (dwadzieścia) złotych.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

III. Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 8 stycznia 2016 roku.

IV. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 46/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 7 stycznia 2016 roku sierż. szt. D. D. i mł. asp. T. C. pełnili służbę patrolową na terenie miasta i gminy S.. Funkcjonariusze policji o godzinie 23:35 z polecenia dyżurnego KPP w S. udali się na drogę K 19 gdzie około 7 km od S. miał znajdować się w rowie samochód. Po dotarciu na miejsce funkcjonariusze policji stwierdzili, że w pobliżu miejscowości W. w rowie znajduje się samochód marki A. (...) o nr rej. (...), w samochodzie nie było kierowcy,

a w środku samochodu znajdował się dowód rejestracyjny kierowcy oraz kluczyki do samochodu. Funkcjonariusze policji postanowili opatrolować pobliski teren i w odległości około 400 metrów od zdarzenia zauważyli mężczyznę usiłującego się ukryć w rejonie zabudowań, gdy policjanci zbliżyli się do tego mężczyzny stwierdzili, że jest on pod znacznym działaniem alkoholu, po przeprowadzeniu kontroli policjanci znaleźli w portfelu mężczyzny dowód osobisty. Mężczyzną tym okazał się R. M., który oświadczył policjantom, że odwoził swoją dziewczynę, a jak wracał było ślisko i wjechał do rowu.

Następnie funkcjonariusze policji razem z R. M. udali się do KPP w S. w celu zbadania jego stanu trzeźwości. Wynik badania urzędzeniem (...) z godziny 0:52 wyniósł 0,94 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o notatkę urzędową (k.2), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k.3), zeznania świadka D. D. oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony R. M. przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu w części i wyjaśnił, że jechał sam do S. ale po drodze przemyślał sprawę i postanowił zawrócić i wówczas wjechał do rowu. Oskarżony twierdził, że w tym dniu sporo wypił ale podczas jazdy czuł się trzeźwy, było ślisko i dlatego wjechał do rowu.

Sąd zważył co następuje :

Treść wyjaśnień oskarżonego w ocenie Sądu w całości zasługuje na wiarę, znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego, w treści notatki urzędowej oraz zeznaniach świadka D. D. i jednocześnie wyjaśnienia te tworzą wspólnie z powyższymi dowodami logiczną i spójną całość. Oskarżony nie kwestionował, że znajdował się pod wpływem alkoholu w momencie gdy kierował samochodem. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z zapisami w protokole użycia alkometru. Badanie alkometrem wykazało, że zawartość alkoholu wynosiła 0,94 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu czyli odpowiada definicji stanu nietrzeźwości. Stanem nietrzeźwości jest zdefiniowany w art. 115 § 16 k.k. przypadek, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Sąd nie miał wątpliwości, że czyn przypisany oskarżonemu wypełnia znamiona czynu zabronionego określonego w art. 178a § 1 k.k.

Reakcją na przestępstwo jest wymierzenie kary i środków karnych przewidzianych w ustawie. Stosownie do art. 53 k.k. sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt dotychczasowej niekaralności oskarżonego, a także okoliczność nie utrudniania przez niego postępowania.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd uznał, iż wystarczającym dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, będzie wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 80 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 20 złotych.

Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Sąd uznał, że tak orzeczony okres zakazu jest również dostatecznie dotkliwy i spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

Okoliczności sprawy pozwalają pozytywnie prognozować co do postępowania oskarżonego w aspekcie bezpiecznych zachowań w ruchu lądowym na przyszłość. Nie ma zatem potrzeby by eliminować go z ruchu drogowego w zakresie prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres dłuższy niż 3 lata.

Sąd mając na uwadze treść art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Na poczet środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 8 stycznia 2016 roku, jak nakazuje to art. 63 § 4 k.k.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn zm.)